

Aparitia si evolutia asigurarilor sociale pe plan international

Acest **curs** prezinta **Aparitia si evolutia asigurarilor sociale pe plan international**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine un fisier, intr-un numar total de **15 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: docx.

Cuprins

Argument 1

Capitolul 1. Aparitia asigurarilor sociale pe plan international 2

1.1. Primele forme ale asigurarilor sociale 2

1.2. Asigurarile sociale in secolul al XX-lea 3

1.3. Rolul Uniunii Europene in asigurarile sociale 6

Capitolul 2. Asigurarile sociale in prezent pe plan international 8

1.1. Asigurarile sociale in prezent in Germania 8

2.2. Asigurarile sociale in prezent in Spania 8

2.3. Asigurarile sociale in prezent in Cehia 9

2.4. Asigurarile sociale in prezent in China 9

2.5. Asigurarile sociale in prezent in Algeria 10

Concluzii 12

Bibliografia 13

Extras

Argument

Am ales să abordez tema „Apariția și evoluția asigurarilor sociale pe plan internațional” deoarece consider că este un subiect de interes major. În prezent fiecare persoană este interesată de beneficiile aduse de sistemul asigurarilor sociale. Și pe lângă asta, dat fiind faptul că bugetul este format și din contribuțiile indivizilor, suntem interesați de ce se întâmplă efectiv cu aceste sume. Dar acest lucru se întâmplă acum. Dar întrebarea care apare în acest moment este ce se întâmpla în trecut? Cum se asigurau persoanele dacă nu exista un cadru legislativ, iar oamenii nu aveau formată o cutumă în acest sens?

Pentru a răspunde la aceste întrebări am structurat lucrarea de față în capitole. Astfel, în primul capitol voi prezenta asigurarile sociale în secolele XIX și XX împreună cu influența Uniunii Europene. Iar în ce de-al doilea capitol voi prezenta sistemul asigurarilor sociale în prezent în țări precum: Germania, Spania, Cehia, China și Algeria.

Capitolul 1. Apariția asigurarilor sociale pe plan internațional

1.1. Primele forme ale asigurarilor sociale

Primele sisteme de securitate socială au apărut în secolul al XIX-lea, cu precădere în țările europene. În aceste țări s-au pus bazele sistemelor de asigurări sociale de genul obligatorii și axându-se pe criteriul ocupațional. De ce criteriul ocupațional? Deoarece lucrătorii din industrie trebuiau asigurați, dat fiind ramura de activitate care este una din cele mai grele, cu condiții de muncă severe. Astfel, în anul 1883 în

timpul conducerii cancelarului Otto von Bismarck, în Germania, a fost demarat primul program de asigurări sociale. Cancelarul era preocupat de realizarea unei stabilități în domeniul socialului. De asemenea, acesta dorea să contracareze avântul luat de mișcarea socialistă. În anul 1883 apare prima asigurare pentru sănătate. În anul 1884 se introduc compensațiile pentru muncitori. Iar din 1889 sunt introduse pensiile pentru invaliditate și vârstă înaintată. Principiile legii din 1889 guvernează și în prezent sistemul asigurărilor sociale din Germania. Astfel, mulți specialiști sunt de părere că legea este una din cele mai complete, vitale și eficiente legi din decursul anilor. Evident în cei 130 de ani de aplicare a suferit completări.

1.2. Asigurările sociale în secolul al XX-lea

În secolul al XX-lea, mai exact în anul 1911, după exemplul Germaniei s-au introdus sisteme de securitate socială și în Ungaria, Austria și Marea Britanie. Și tot în acest an se creează Codul Asigurărilor Sociale. De asemenea, se mai aduc completări la Cod printr-un pachet legislativ care cuprindea alte riscuri sociale. Astfel, se introduce Legea cu privire la asigurarea de invaliditate și bătrânețe a angajaților statului și asigurarea de deces. Aceste contribuții și cotizații care au fost impuse de asigurările sociale au avut o sarcină destul de grea în procesul economic. Pentru că încărcă costul de producție, statele au încercat să legisfeze la început doar asigurarea unor riscuri mai grave, cum ar fi: accidentele, și mai puțin costisitoare, cum ar fi boala. Ulterior, sistemele au completate cu asigurarea unor riscuri noi. Astfel, asigurarea de pensii a fost introdusă mult mai târziu.

Sintetizând cele menționate mai sus, putem afirma faptul că până în anii 1920 din cadrul secolului al XX-lea s-a creat o primă etapă a sistemului de protecție socială a lucrătorilor. Dezvoltarea sistemului a fost impulsionat și de clarificarea unor principii de formare a bazei financiare. Astfel, riscurile profesionale, mai exact cheltuielile economice au fost suportate de angajator. Printre cheltuieli putem enumera probleme de medicina muncii, igienă, securitate sau compensarea pierderii capacității de muncă generate de accidentele de muncă sau bolile profesionale.

Cea de a II-a etapă a dezvoltării sistemului de asigurări sociale a lucrătorilor în procesul muncii s-a desfășurat în perioada cuprinsă între 1920-1960. Aceasta a fost determinată de evenimentele prezentate în graficul nr. 1.

.....
.....
.....

Documentul complet de 15 pagini il poti citi daca il descarci din Biblioteca.RegieLive.ro

Bibliografie

- Botea G.: Dreptul asigurărilor, Editura Universitară, București, 2016; - Carp A.: Acumularea și distribuirea resurselor în sistemul asigurărilor sociale-Studiu pe bază de modele, Editura Economică, București, 2013; - Tănăsescu P., Șerbănescu C., Ionescu R.: Asigurări comerciale moderne, Editura C. H. Beck, 2007; - www.nasi.org; - www.ssa.gov.

Imagini din documentul complet:

Diagram nr. 2: Arcele care au condus la adoptarea sistemelor de tip distribuit

Sursa: publicarea proprie

Cele 3 acte pe care le-am prezentat în graficul de mai sus au reprezentat un decalaj politic pentru România. Și asta este, după 13 decembrie 1989 s-a adoptat *Declarația Unversală a Drepturilor Omului*. Aceasta a inclus în categoria drepturilor fundamentale ale omului și dreptul la securitatea socială.

Prin urmare, cele trei sisteme sociale de tip distribuit a fost reprezentat de către Social Security Act din data de 14 august 1935. Legea a fost votată pentru și în contextul post-trăgădoriei din America și de la nivel internațional din anul anterior crizei economice din 1929-1933, astfel cum a generat piaștii ale locurilor de muncă și șomaj. Astfel, în 1935 pe 14 august la 15:38, președintele Roosevelt și-a marcat semnătura în Legea securității sociale. În acest mod s-a creat Administrația de securitate socială (SSA) ca și organizația de securitate socială. Acest consiliu nu avea personal, funcțiile erau îngrădite guvernului a fost „donor” de agenție de securitate și s-a creat un buget temporar de la Administrația Federală de Apărare de Urgență și de la Harry Hopkins. Hopkins fusese al II-lea ministrul de externe din America, ministru interimar și unul din cei mai apropiați consilieri ai președintelui Roosevelt. Un succesor al lui Hoover, Charles Feltus, a oferit un rol dintr-un secretariat și alături de el ocupă poziții de coordonare al Consiliului de Administrație. Și chiar a donat și secretariat cu funcții reale, deoarece SSA nu avea nici salarii, iar președintele a numit 3 directori pentru a forma oțiere Comitet.

Într-o discuție telefonică, arcele legii reprezintă o expresie a politicii americane din acel an. Politica era denumită „New Deal” și era întotdeauna considerată principala și singura soluție la în viață, astfel de interviuri și să acționeze „New Deal”. Legea securității sociale a fost punctul de legătură între lumea occidentală și programele rusești de securitate socială.

Prin urmare, sistemul de tip distribuit a fost sistemul de securitate socială americană. Caracteristic acestui tip de sistem este faptul că promovarea protecției sociale de genul rusești, va beneficia aceluiași tuturor cetățenilor, indiferent dacă acceptă sau nu înlocuirea sa cu un contract de muncă. Baza financiară a sistemului a fost un principiu, conform căruia membrii societății active s-au creat alături de către comunități naționale. Ceea ce prima fi indicat în momentul dedicat, astfel încât cineva care nu este un individ devotat mai este decât un pilon în viața. În Europa sistemul s-a realizat în câțiva ani timp pentru venit care era obligatoriu.

Problema acestui sistem a rezidat în faptul că el a fost mai degrabă un exemplu de sistem social. Astfel, în anul 1912 pe 1 decembrie se realizau Raportul Roosevelt care „Jurnal Intenționează al Abililor” raportul Roosevelt este o continuare a ideilor lui Keynes. Concluzia economiștilor rapoartelor, guvernul liberar este obligat să adopte în perioada 1888-1948 mai multe acte legislative. Pe baza acestor acte s-a înființat un sistem care să asigure și securității sociale. Acesta cuprindea trei elemente și toate acestea în care este înlocuit cu lei planului rusești. Astfel, a fost creat și sistemul rusești generalizat. O contribuție importantă au creat-o și sursele economice guvernului care au fundamentat teoria protecției sociale și au creat conceptul de „economie de piață”. Diferența lor este că au rolul de a nu fi și care este și modelul în Constituție, iar prin intermediul securității, sistemul de securitate socială, un act s-a făcut financiar. În concluzie, în cea de-a doua etapă a sistemului „distribuit la securitate socială” și s-a creat securitatea socială și în sistemul stabilit. Astfel, s-a creat sistemul care avea la bază protecția socială.

Cea de-a doua etapă a dezvoltării se petrecea în perioada 1949-1958 în care sistemul de protecție socială a fost înlocuit cu distribuit. De la începutul etapelor de stabilire a sistemului în care au intervenit în dezvoltarea programului de muncă. Sistemul de securitate socială în România este un sistem de securitate socială. În creșterea protecției sociale, în creșterea comerțului în domeniul clasei mijlocii: creșterea în creșterea de muncă și în schimbarea tipului de raportare de muncă.

În anul 1928 pe 13 decembrie se adoptă Actul de Drept Internațional Public care prevede ca „Anunț individual sau colectiv al societății de securitate socială”. Astfel, în urma adoptării acestui act, asigurările de tip distribuit devin mai populare.

După cel de-al doilea război mondial, sistemul de securitate socială s-a dezvoltat pe linia care este contractat în America, respectiv pe linia comunității și cea distribuită. Lăsa comunități a fost adoptată de țările care au fost sub influența Uniunii Sovietice. Astfel, două caracteristici și personalități care au avut contract de muncă înlocuindu-le de sistemul de securitate socială. Căderea personalităților sau

¹Declarația Unversală a Drepturilor Omului, nr. 22

înlocuirea sistemului de protecție. În lăsa distribuită a fost adoptată de către țările occidentale, dar care guvernarea s-a dezvoltat de genul ruse.

În anul 1958 pe 14 august s-a realizat Declarația Unversală a Drepturilor Omului. Aceasta a inclus în categoria drepturilor fundamentale ale omului și dreptul la securitatea socială. Aceasta a inclus în categoria drepturilor fundamentale ale omului și dreptul la securitatea socială.

Un moment important în evoluția asigurărilor sociale este reprezentat de adoptarea Tratatului de la Roma din anul 1957. Cel de-al doilea act este înlocuirea sa cu un contract de muncă și Comunitatea Europeană și al Uniunii Europene, acesta a fost modificat și în cadrul sistemului acesta din locurile de fapt. Acesta și comunitățile rusești din Europa Uniunii Europene a dat la stabilirea unor principii, principii care au creat și legătura între cele 2 tipuri de sisteme. Astfel, prin anul 1989 în țările dezvoltate se realizau o complexitate între sistemul de securitate socială de „noi” și sistemul complementat.

Raportul complementat se face pentru pe baza de contracte înlocuite între persoane și în scopul de a fi înlocuite în domeniul securității sociale. Contractele astfel înlocuite ofereau șansa schimbării și dreptul înlocuirii.

În cadrul securității rusești asigurată. În acest mod s-a creat sistemul de securitate socială.

În Uniunea Europeană după anul 1958, după ce comunitățile erau o influență rusești, astfel, s-a observat și o tendință de înlocuire între cele 2 sisteme. Astfel, fiecare individ și-a abilitat dreptul la securitate socială numai muncii. Și tot după 1958, s-a observat o mare dezvoltare a regiunilor complementare care asigură securitatea socială. Astfel, sistemul de securitate socială va urma în toate țările din Uniunea Europeană. De asemenea, caracterul de asigurări sociale de stabilitate va deveni în mod independent și și dat și aplicarea Directivelor Comisiei Europene în domeniul stabilității s-a creat o independență totală a asigurărilor medicale de stabilitate. Cu prilejul acestei independențe s-a fost creată Comisia Națională de Statistică, ca și în administrarea asigurărilor medicale stabilite.

1.1. Abilii Culturali Europene în asigurările sociale

Concluzia Tratatului de la Roma, principala de fapt al Uniunii Europene este să sistemele climatice care înlocuiește înlocuiește a guvernului în statele membre. Astfel, în anul 1958 s-a fost adoptat de către Comitetul 2 regulamente care printru la securitatea socială pentru toți lucrătorii care erau angajați. Ulterior, acestea au fost înlocuite cu Regulamentul CEE nr. 1408/71. În dispozițiile care printru la Spațiul Economic European, respectiv și Principiul Lindbergh, Norvegia și regiunile islandeze, iar pentru Europa s-a creat un Act al UE-Europa ca dispoziții asemănătoare cu celelalte state membre.

În anul 2004 este semnat Regulamentul CEE nr. 803/2004 care prevede coordonarea sistemelor de securitate socială. Acest regulament a adoptat Regulamentul CEE nr. 1408/71. După acesta a fost adoptat, și sistemul de securitate socială devine Uniunea Europeană între cele două state și este act și acordul bilateral.

Mai multe detalii se gasesc in [pagina documentului din Biblioteca.RegieLive.ro](https://www.regie.ro)